

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

In monialibus subiectis regularium cur[a]e haec pr[a]eterea curanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

In funeralibus altercationes cum Parochis euident, quæ sine Christifidelium scandalio fieri non possunt; eleemosinis, & ceteris emolumentis, quæ de hac causa sibi debentur, contenti sint; & ubi aliquid incerti vel dubij fuerit, ad nos, vel Vicarium nostrum recurrent.

Altarium pallijs, ad alium vsum, & præsertim in officijs mortuorum, non vtanetur.

Pallia mortuorum alijs nec gratis, nec pretio prorsus commodent, sed illis tantum vrantur pro deferendis mortuis ad eorum ecclesias.

Crucem, nec Cereoferaria deferentes soluere non faciant.

Conformat se regulis clericis sæcularibus præscriptis à Provincialibus, & præsertim primo, in emolumentis funeralibus quibuscumque.

Lectione inter illos singulis mensibus, vel alio certo tempore frequenter, instructionum de Sacramento penitentiæ editarum.

Observatio vera earundem instructionum.

Praxis instructionis primò communicantum, ex instruct. impressis de Eucharist.

In monialibus subiectis regularium curæ hæc præterea curanda.

Obseruatio decretorum de monialibus primi Concilij Provincialis, extensorum ad moniales subiectas regularibus auctoritate Pij IIII. & Pij V. & declar. etiam Greg. XIII.

Plena obseruatio decretorum Visitacionis Apostolicæ circa moniales.

De sanctissima Eucharistia in altari majori collocanda.

De fenestra inter ecclesiam interiorem, & exteriorem.

De Musica vel cantu non adhibent in ecclesijs exterioribus.

De fenestris, rotis, locis collocutionum, prospectibus, ingressu monasteriorum, vel accessu, sine licentijs registratis in Archiepiscopali curia, & domibus hospitiorum, & confessariorum, & alijs denique, præsertim ad clausuræ custodiā, vel securitatem, vel honestatē quoque modo pertinentibus.

Vt caueatur maximè frequentia, accessusve, & omnis familiaritas suorum regularium ad monasteria monialium, sibi, vel alijs subiecta; ac tollantur omnino munuscula inter illos, & moniales, etiam prætextu quod sint minima, vel de rebus pertinentibus ad cultum diuinum, vel devotionem, & alia obsequia, & similia, vt lauandi, vel confuendi, aut reficiendi vestes, licet sacræ sint, vel aliter ad vsum Ecclesiæ pertinentes. Vnde notorium est, facile contrahiri familiaritates eiusmodi.

Vt ideo etiam confessarij, & superioris sine necessitate non accedant, minus verò ingrediantur clausuram, nisi in casibus omnino necessarijs.

Vt nullus eorum omnino hospitetur, cibumve capiat, aut pernoctet in hospitio monialium monasterijs annexo, præter confessorem, ac eius socium, id est solùm, quo tempore ob monialem argotantem pericolosè aut agonizantem, ita necessarium est.

Vt Gauæantur superfluxæ impensæ monialium, vnde ære alieno postea grauantur, procurentq; singula monialium monasteria curatores aliquos pios deputatos habere pro administratione bonorum, & sèpè recognoscantur rationes, & calculi.

Sextæ partis Actorum Finis.

LETERA

